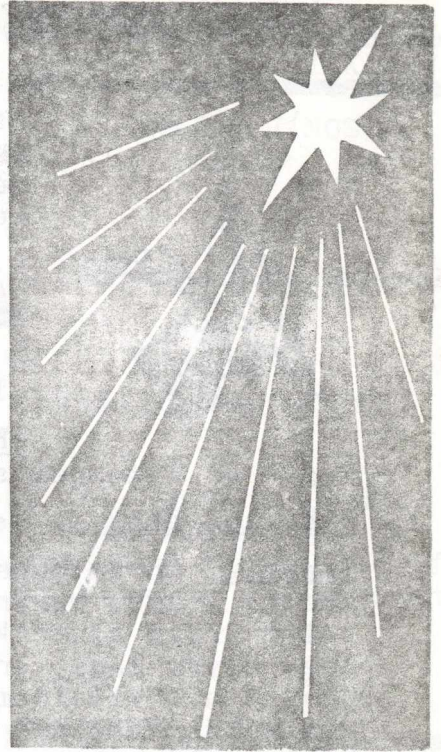
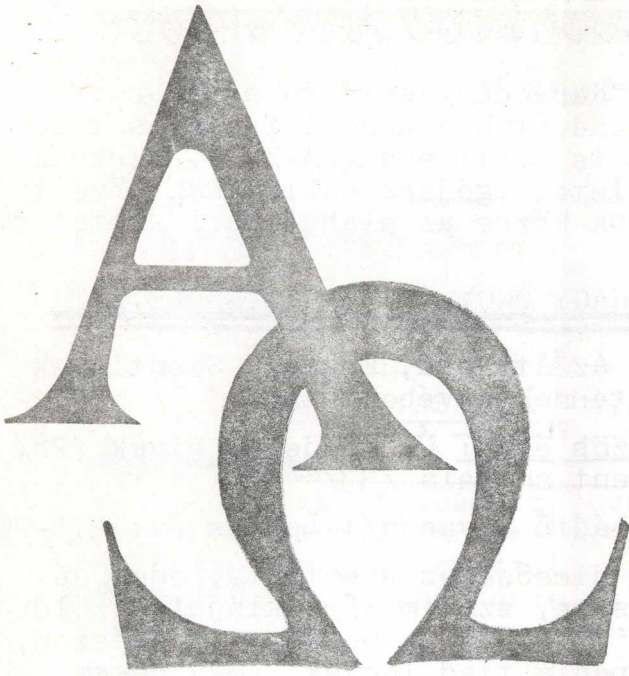


0 4 MARS 1983



ÜZENET

XXXI. ÉVF.

A VENEZUELAI MAGYAR KARÁCSONY

EVANGÉLIUMI KERESZTYÉNEKHEZ

11-12. SZ.

»Az Ige testté lett.«



Ján. 1:14

KARÁCSONYI KORÁL

I.

Fényes csillag tündököl,
Száll az angyali ének:
Hálászót
Mondjatok
A menny Istenének.

Mert az Ur
Földre küldte egy Fiát,
Üdvünkre küldte nekünk.
Csengve szálljon -
Zengve szálljon,
Zengve szálljon -
Csengve szálljon
Hozzá fel az énekünk.

Emberek', a földön
Már ne féljetek:
Testet öltött értünk
Az örök szeretet.
Jézus, menny Királya,
Üdvösségünk ára:
Jöjj szivünkbe Krisztusunk,
Idvezítőnk és Urunk.

/Zenéjét szerezte, és a Kálvin Kórus részére
vegyeskarra írta: ÁKOM LAJOS./

OTTHONI -MAGÁNOS VAGY CSALÁDI- ÁHITAT

/Karácsony estéjén a keresztyén család otthon ünnepi istentiszteletet is tart: énekelnek, imádkoznak és Isten ígéjére hallgatnak. Ezért adjuk közre az alábbi házi áhitatot./



A NAGY ÖRÖM: MEGTARTÓ SZÜLETETT

Az Atyának, Fiunak, Szentlélek Isternek nevében. Ámen.

Közös ének: Ó, jöjjetek hivek /28/
vagy: Az Istennek szent anygala /33/

Bibliaolvasás /a családfő olvassa/: Lukács ev. 2,1-20.

Imádság: Óh Istennek dicsőséges szent Fia, édes Jézusom, lelkem reménysége, szivem kősziklája! Közöld velem drága ajándékaidat, sőt te magadat is egészen, hogy enyém légy, én pedig tied legyek. Légy nekem örökkévaló oltalmam minden veszedelem ellen, pártfogóm a bűn vádolása ellen, szabadítóm a kárhozattól. Kérlek, légy kezesem adósságaimért, igazságom hamiságomért, engesztelő áldozatom bűneimért. Légy tanítóm tudatlanságomban, vezérem földi vándorlásomban, igazgatóm nehéz dolgaimban. Mint prófétám, világosíts meg engem, mint főpapom tisztíts és áldj meg engem, mint királyom oltalmazz és igazgass engem. Légy eltörlője bűneimnek, megszentelője lelkemnek, biztatója életemnek. Légy vigasztalóm bánatomban, segítségem nyomoruságomban, bátorítóm halálomban és végül örökkévaló Üdvözítóm a mennyek országában. Ámen.

Közös imádság: Miatyánk.

Közös ének: Itt állok jászolod felett, ó Jézusom, szerelmem /29/

Áldás: Megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek. Ámen.

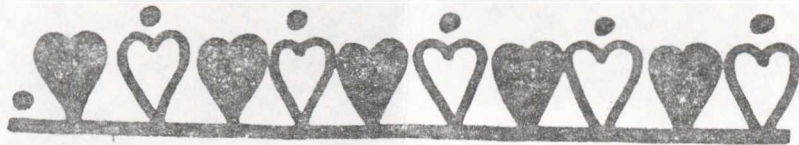
/Az imádság Szikszai György Keresztyéni tanítások és imádságok c. könyvéből.

Eszméltető, meleghangu visszaemlékezésben számolt be Leskó Béla teológiai professzor, egyidőben volt gyülekezeti lelkészünk arról, hogy mit tanult caracasi szolgálata alatt. Pósfay György befejezte történeti adatokban gazdag visszatekintését a 30 évvel ezelőtt történt első eseményekre. Az ünnepi számnak érdekessége volt, hogy Romans R. Reinfelds, a lett gyülekezeti lelkésze is irt cikket, II. Gusztáv Adolf svéd király halálának 300 éves fordulóján emlékezve az uralkodó vallásszabadságért vívott harcainak történelmi jelentőségéről.

De visszatérve ünnepi istentiszteletünkre, a Krónikás tárgyilagosságával kell feljegyeznünk, hogy a gyülekezet tagjai szinte ugyanolyan teljes létszámban vettek részt, mint egy héttel előtte az öt gyülekezet közös ünnepén. Nagy örömmel láttuk, hogy róm.kath. magyar testvéreink szép számmal vettek részt az emlékezésünkön. Az istentisztelet igehirdető szolgálatát most is Pósfay György volt első lelkészünk végezte, sikeresen küzdve le az utazási-, vizum-, és csatlakozási váratlan nehézségeket. A 11. sz. Szent István és 35.sz. Szent Erzsébet cserkészcsapatok magyar és vendég hazai zászlókkal vonultak fel az istentiszteletre, a Mindszenty csapatokat a parancsnokuk képviselte.

Az istentiszteletet a Lorántffy Zsuzsanna Nőegylet által gondosan előkészített szeretetvendégség követte. Ezen részt vettek és felszólaltak a testvérgyülekezetek lelkészei is, nemkülönben a róm. kath. lelkész és az egyházuk világi vezetői, Nőegyletük vezetője és érdeklődő hittestvérek is.

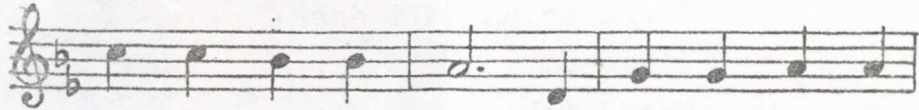
A szeretetvendégség egyik eseménye volt, hogy a gyülekezetünk a templom belsejét ábrázoló nagyméretű művészi színes felvétellel ajándékozta meg Pósfay György lelkészt. A másik, hogy régi volt buzgó egyháztagjaink megemlékeztek személyes élményeikről. Így Rigó Lajos telefonon küldte köszöntését a távolból, Lázár Lászlóné volt nőegyleti elnök a női egyházi munka örömeiről beszélt, Márffy János pedig az Egyesült Államokból érkezett meg a jubileumra és gazdag emlékeiből adott családias, meleg hangulatot teremtő részleteket. Az emlékezések 30 éves szivárványhidjának másik végén állva az 1982. évi gyülekezet nevében Vladár



Walesi dallam.



Ó Jé-zus, ár-va csend- ben az



aj-tón kí-vül állsz, Be-jön-nél már, de



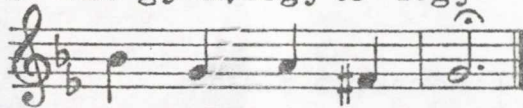
né-mán kules-for-du-lás-ra vársz. Mi



mond-juk, hogy mi-énk vagy, te vagy a név, a



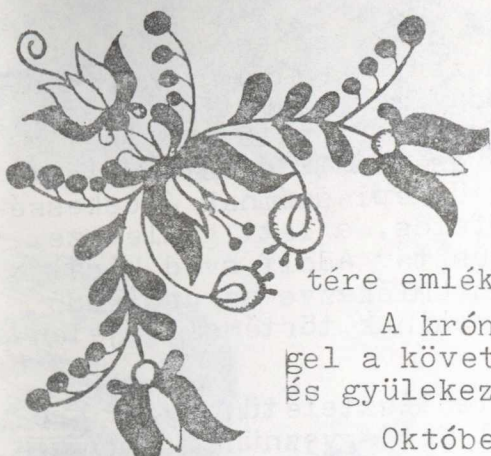
jel: Ó szé-gyen, hogy te légy az, a-



ki-nek vár-ni kell.

2. Ó Jézus, most kopogtatsz, sebhelyes még a kéz;
Könnymarta kedves arcod oly búsan intve néz. Ó, áldott,
drága jószág, mely ennyit túrva vár! Ó, bűnök szörnyű
bűne, mely téged így kizár!

3. Ó Jézus, szólsz s a szívhez a szó szelíden ér:
„Így bánsz velem? — teérted hullt testemből a vér!”
Bús szégyennel behívunk, az ajtónk nyitva már. Jőjj,
Jézus, jőjj, ne hagyj el, a szívünk várva vár.



* JUBILEUMUNK *

Krónika és nem ismertetés a legjobb írásforma, ha olyan eseményekre emlékezünk, amelyek mindnyájunk előtt ismertek, de mégis mindenki más-más részletére emlékszik a legszivesebben.

A krónikás tehát a kényszerű rövidséggel a következőket mondhatja el egyházunk és gyülekezetünk életének nagy eseményéről.

Október 31-én zsufolásig megtelt templomban tartotta meg közös egyházunk a hálaadó istentiszteletet, hogy megalakulásának 30 éves fordulójára emlékeztesse a mai gyülekezetek hívő népét. A lelkészek, kiknek száma vendégeinkkel együtt hét volt, mint a Jézus korabeli templom aranymécstartójának fényei, anyanyelvükön olvasták a kiválasztott "Evangéliumi" részt /Máté 7,24-29, a kősziklára épített házról/. Dr.Domján János lelkészünk az ő közreműködésükkel vezette az ünnepi liturgiát, Pósfay György volt első lelkészünk, jelenleg a Lutheránus Világszövetség genfi Központjának osztályvezetője, az igehirdetés szolgálatát végezte, s személyes megindultsággal tett bizonyosságot a Józsué korabeli emlékezés köveiről /Józsué kve 4,7/ és a caracasi egyház kövekben is megörökített emlékeiről. Lélekiemelő és hitet erősítő volt öt nyelven egy szívvvel énekelni és imádkozni a hit közösségében. Az istentisztelet bensőségét és fényét a "Canta Mundo" énekkar korál számai tették még emlékezetesebbé. Az istentiszteleten és liturgiájában aktív részt vett Kastlund ny. svéd püspök is, aki mint a skandináv gyülekezet volt első lelkésze ugyancsak hosszú időn át szolgált a caracasi gyülekezetben.

A következő vasárnap, este 6 órai kezdettel, a magyar nyelvi gyülekezet külön is hálaadó istentiszteletet tartott az évfordulóra emlékezve. Gyülekezeti lapunk, az "ÜZENET" már előbb ünnepi számot adott ki, amelyben Éva Nyerges de Matute számolt be első emlékeiről, amelyek még megalakulás előtti hősi idők kezdeteit elevenítették fel és örökítették meg.

Pál gondnok mondott köszönetet, és emlékeztetett arra, hogy a kincs, amit akkor is, most is megtalálhatunk, az evangélium. Az evangélium szolgálata, és mint legfőbb kincs továbbadása elődeinktől vett örökség és előretekintő feladat mindnyájunk számára.

Hisszük Isten ad hozzá erőt, hűséget, kegyelmet.

VLADÁR PÁL
gondnok



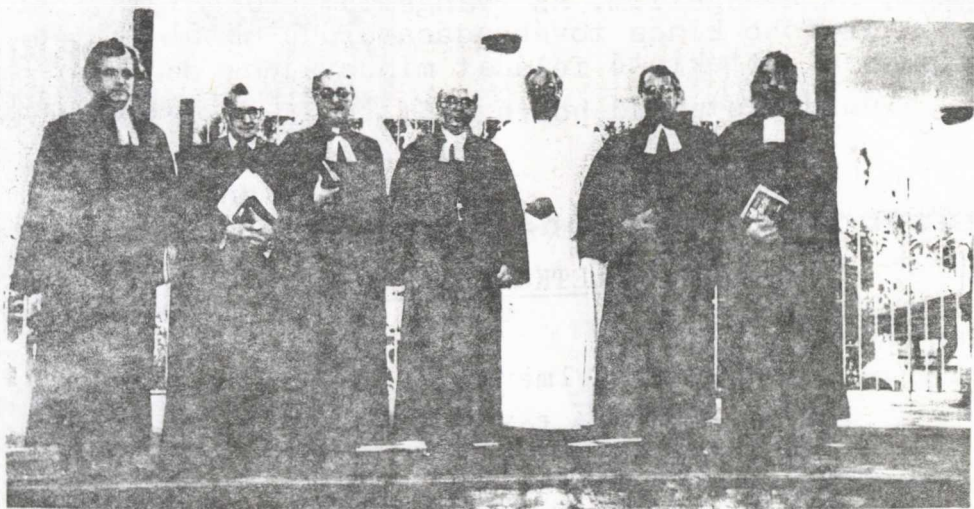
ÉLETKÖZÖSSÉG

Néha elmerengek
a futó felhőkön,
és érzem:
velük szálguldok.

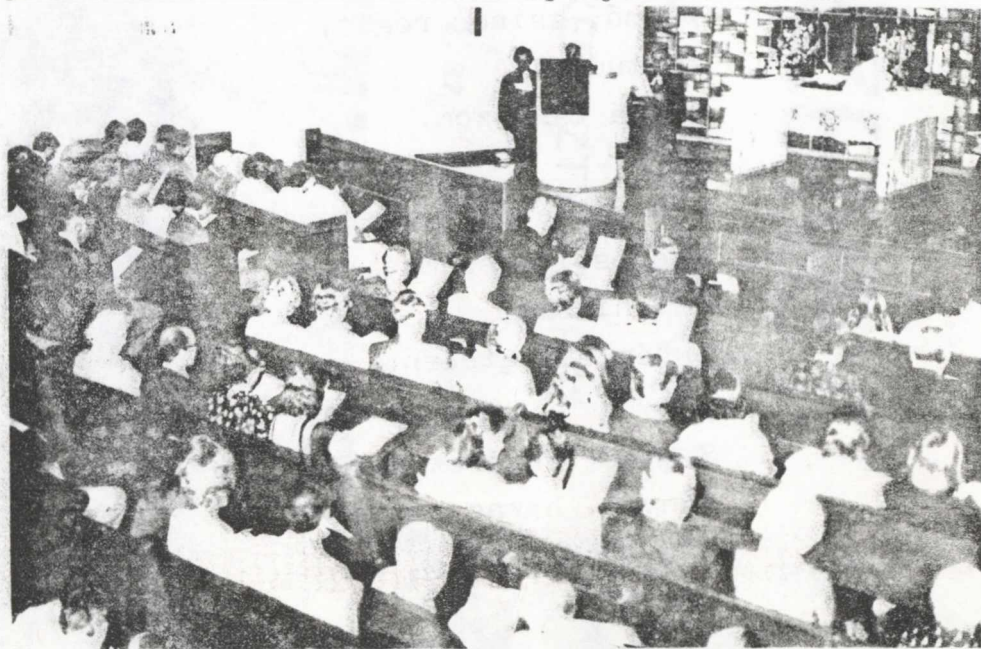
Olykor felveszek egy
termő, zsiros rögöt,
és tudom:
hozzá tartozom.

Ha felnézek egy-egy
égő csillagszemre,
azt hiszem:
enyém a végtelen.

S mikor felérek egy
fénylő, havas csucsra,
ugy érzem: elég az,
ha szeretni tudok



A lelkészek csoportja: W. Storch német, Domján János magyar, Pósfay György világszöv. titkár, R.Reinfelds lett lelkész, Kastlund ny.svéd püspök /fehérben/ H. Peplinski német, J. Streiter spanyol h. lelkész



Énekel a hitfelelősök

* AZ ŐSZI VÁSÁR UTÁN *

Elcsendesedett a templomudvar. Késő van. Ülök egy kintfelejtett széken. Az októberi égről ragyognak a csillagok. Erzem, hogy a csillagokon túlról s mégis egészen közelről reánk tekint az Isten szeme.

Gondolatban átfutom a mozgalmas nap eseményeit. Ezek közül szinte mindegyik az elmúlt hetek, sőt hónapok előkészítő szorgos munkáinak emlékét hozza magával.

Milyen jólesik most a mai vásárra visszagondolni. Milyen gyönyörködtető volt a kiállított kézimunkák képe. Senki sem hagyta dicsérő szó nélkül a népi festésű sámlikat és konyhaszékeket. Ételeink most is nagy sikert arattak: gyorsan elfogyott a töltöttkáposzta, töltöttcsirke, kolbász, sütemény, torta.

Szám szerint talán nem volt annyi vendégünk, mint tavaly. Mégis a vásárunk sikeres volt erkölcsileg is és anyagilag is. Most nem arra gondolok, hogy megint van anyagi alapunk rászoruló öregek és nehéz anyagi körülmények közt tanuló fiatalok támogatására, s jótékony célu intézmények segítésére. Nem is csak arra, hogy nagyon jó volt az egész őszi vásárunk légköre. Hanem arra, hogy a vásár igazi lelki haszna az anyagi és erkölcsi sikeren túl van. S ez az, hogy mi az előkészületek mögött nemcsak a munkát látjuk, hanem látjuk azt, ami ezeken túl van: a tapasztalatot, az ismeretszerzést, a gyakorlatot s a mögöttük levő közösségi életet.

A kézimunkák izléses elkészítése, kiválogatása, az előnyös, tetszetős kiállítás, vagy a vendéglátó asztalok, a nyereménytárgyak jó elhelyezése: évről-évre komoly feladat. Aki kezdő, annak mindig szüksége van az idősebbek jó tanácsaira. A főzést külön kell említenem, mert ez talán a legnehezebb része a vásárnak. Minden csak friss lehet, ezért mindent az utolsó pillanatban kell elkészíteni. A nagy mennyiség mindig dolgoz kezet igényel. A legsürgősebb percekben ezideig mindig sikerült segítő kezet találni. S még a nehéz és sietős munka is könnyebb lesz, ha kedvvel és a célt világosan látva végezzük.

De még mindezeneken túl nagyobb erkölcsi és lelki haszon, hogy a közös munkában megláthatjuk egymás igazi,

mindennapi énjét, tul azon, hogy mint a nagyvárosban szétszóródott emberek a munkából kiszakadva vasárnap a templomban ünnepi ruhában és ünnepi hangulattal találkozzunk egy héten egyszer /ha ugyan nem még ritkábban/. Az ilyen közös célú nagy munkában összeszokott emberek kialakuló és elmélyülő barátsága mindig mélyebb és őszintébb.

Éppen ezért nagyon fontos, hogy a fiatalabb asszonyokat is minél korábban bevonjuk a közös munkába. Ne mint terhes kötelességet erőltessük rájuk, hanem mint jó munkatársat kapcsoljuk be őket minden szervezési és lebonyolítási munkába. Ha megérik bizalmunkat és elismerésünket, utána már önként igyekeznek részt vállalni.

Ha a vásár közösségi munkájával ezt elérjük, akkor egy nagy lépéssel jutottunk előbbre, hogy megtartsuk hitünket, magyarságunkat és az igazi embertársi szeretetet.

Ugy érzem, hogy az idei vásár közelebb vitt egymáshoz, és erősebbek lettünk ebben a közösség formáló érzésben.

Az emlékek megfakulnak. Az ajándékok elavulnak. De van, ami megmarad. Ezt mondja az Ige is:

"Most azért megmarad a hit, remény, szeretet, e három; ezek között pedig legnagyobb a szeretet."

Dr. MARTON JÓZSEFNÉ
a Lorántffy Zsuzsanna Nő-
egylet alelnöke

RÓLUNK

Az északamerikai Kálvin Egyházkerület hivatalos sajtója, a "Reformátusok Lapja" a legutóbbi, októberi számban ismerteti a venezuelai magyar protestáns egyház adatait, életét a Feltámadás Lutheránus egyház keretein belül, továbbá a lelkészi szolgálat feltételeit.

Az ismertetést az teszi időszerűvé, hogy dr.Domján János lelkész szerződése 1983-ban lejár, és feleségével együtt hazatér Magyarországra.



LIMA: »CLAI« 1982.

A Venezuelai Lutheránus Tanács /CLV/ képviselőjében "Observador" minőségben részt vettem a Consejo Latino-Americano de Iglesias /CLAI/ november 11-18 között Limában /Peru/, a Huampani üdülőtéren tartott megalakuló nagygyűlésén. A nagyjelentőségű találkozó /Asamblea/ részleteiről érde- mileg a következőkben számolhatok be.

1.

Az alkotmányozó gyűlésen Latinamerika minden or- szágából kerekén 100 egyház és 40 egyházi mozgalom és egyesület megbízásából több mint 300 küldött, köz- tük 135 hivatalos képviselő vett részt. Nem jött hiva- talos küldött Mexikóból. A mexikói protestáns egyhá- zak ugyanis a másik egyházközi szervezettel, a CONE- LA-val /Consulta Evangélica Latinoamericana/ rokon- szenveznek, amelynek teológiai felfogása fundamen- talista-orthodox, azaz a Biblia szószerinti értelme- zéséhez merevebben ragaszkodnak. Másrészt kifejezet- ten kommunistaellenes magatartást tanúsítanak s ezért egyházpolitikai magatartásuk polemikusabb.

A tanácskozáson részt vettek olyan vallásos jel- legű mozgalmak is, amelyek nyílt társadalmi-politi- kai radikalizmust képviselnek s a Latinamerikában di- vatos felszabadítás teológiát tartják.

A nagygyűlésen képviselve volt a szubkontinens egyházainak egész szinképe, az igen aktív és szélső- jobboldalinak nevezhető pünkösdistáktól kezdve az in- tézményes történelmi egyházakat képviselő püspöki- anglikánokig és reformátusokig. Ennek a felekezeti és hitvallásbeli gazdagságnak megvolt a maga egyesí- tő ereje. De éppen ebből adódtak a teológiai és egységet hátráltató nehézségek is. Egészében véve azonban a nagygyűlés elérte a kitűzött és kívánt célt: november 16-án hivatalosan megalakult a leg- újabb egyházközi, ökumenikus jellegű szervezet: a Latinamerikai Protestáns Egyházak Tanácsa.

ADALÉKOK A GYÜLEKEZET TÖRTÉNETÉHEZ

A GYÜLEKEZET LEGRÉGIBB EMLÉKEI.

A caracasi magyar protestáns gyülekezet szép ajándékot kapott a Buenos Aires-i lutheránus gyülekezet gondnokától, dr. Váczi Elemértől.

Dr. Nyerges Miklós, a caracasi magyar protestáns gyülekezet első gondnoka és dr. Váczi Elemér gyermekkori barátok voltak. Mindkettőjük élete utja tengeren túlra vezetett, de a sors keze a két barátot elválasztotta egymástól: egyiküket Argentínába, a másikat Venezuelába sodorta.

Mindketten egyek voltak azonban abban, hogy megérkezésük első pillanatától fogva az egyház szervezéséért dolgoztak, s állandó levelezésben álltak egymással.

Amikor dr. Váczi Elemér 1975-ben felhívást tett közzé az UTITÁRS c. egyházi lapban, hogy a szabad világban alakult magyar evangélikus vagy közös protestáns gyülekezetek történetének megírásához adatokat kér, első válasz a caracasi magyar gondnok beszámolója volt.

Dr. Nyerges Miklós halála után 1977-ben dr. Váczi Elemér személyes levelekből, az ÜZENET-ből összegyűjtötte a caracasi magyar gyülekezetre és munkájára vonatkozó történeti adatokat, adalékokat, s most visszajuttatta azokat a Nyerges családnak. E munkáért és önzetlen fáradozásáért illesse köszönet dr. Váczi Elemért.

A caracasi magyar protestáns egyház története első 35 évének sok értékes adata összegyűjtve így a Nyerges család birtokában van, amit az egyház tulajdonának tekint és feldolgozás vagy kutatás céljára kész rendelkezésre bocsátani.

Az értékes anyag Magyarországon a sárospataki Református Tudományos Gyűjteményekben is hozzáférhető.

Az új szervezet életét és munkáját két okmány foglalja össze: az Alkotmány és az Ügyrendi Szabályzat. Az alkotmány a nagygyűlés /Asamblea/ tagjainak számát, a céljait és munkaágait állapítja meg. Az ügyrend a tisztviselők, bizottságok és igazgatótanács hatáskörét írja körül.

A Tanács alkotmányának egyik sajátos jellemző vonása, hogy a bibliai-theológiai alapvetése rövid és általánosságokban mozog. Ennek előnye az, hogy minden tagedyház által elfogadható, különben nem is jöhetett volna létre a szervezeti egység. Viszont hiánya, hogy a tanbeli alapvetésből /base doctrinal/ még az egyházzól szóló valamilyen vallástétel, vagy meghatározás is hiányzik - noha a Tanács az egyházak összefoglaló szerve. Az alkotmányi bizottságban vita folyt arról, hogy a plénum elé terjesszenek-e egy olyan javaslatot, amely hitvallásszerűen foglalta magában, hogy az egyház Krisztus teste, az egyház igazi feje Krisztus, s az egyház a gyülekezetekben él, ahol az Igét hirdetik és a szentségeket kiszolgáltadják. A javaslatot főleg a teológiai gondolkodásban és gyülekezeti tapasztalatban még kezdő fiatal bizottsági tagok ellenezték, jórészt azért, mert az intézményes egyház gondolata ellen a gombaként elszaporodó kis egyházi alakulatok tiltakoztak volna. Ennek a tanbeli minimalizmusnak eredményeként azonban a latinamerikai egyházak csaknem kivétel nélkül csatlakoztak.

Az alkotmány másik jellemző vonása az egységre törekvés. A csatlakozást bejelentő nyilatkozatokból kiscsengett az, hogy ezzel a Latinamerika egységét is kívánták szolgálni. Ez érthető, ha arra gondolunk, hogy a déli államok még mindig függő viszonyban érzik magukat az Egyesült Államok gazdasági és pénzügyi politikáival. s az egyenjogúságra és függetlenségre törekvés növekvő motiváló erő a gondolkodó-sukban.

Az egységre törekvés másik indítóoka az, hogy az egyházak felelős vezetői fokozottabban érzik a társadalmi-gazdasági feszültséget és a számban szakadatlanul növekvő néprétegek elmaradottságát. A gazdasági elmaradottságnak, sőt nyomornak kétségtelenül vannak természeti és emberi alkati tényezői is. Az őserdő-

höz szokott indi ó kétségtelenül vonakodik a rendszeres munkától és a föld rendszeres művelésétől. Az afrikai származású néger még nagyobb kereset mellett is hajlamos a könnyebb életmódra s nem erénye a takarékoskosság. De ezek a nevelhető természeti vonások nem teremtik, legfeljebb elmélyíthetik a kétségtelenül fennálló vagyoni aránytalanságot /mala distribución/. Dél-Amerika történelméből hiányoznak azok a polgári forradalmak, amelyek Európában a társadalmi fejlődés és kiegyenlítődés véres állomásai voltak, s a rendeződés még várat magára. Közben azonban a feszültségekből származó emberi szenvedés fokozottabb felelősségre indítja az egyházak vezetőit, s az ő állásfoglalásaik mögött a társadalmi igazságosság higgadtabb vagy türelmetlenebb követelése áll. Ezt lehetett érezni a limai felszólalások nagyrészének hangvételében is.

2.



A limai nagygyűlés legnagyobb eredménye kétségkívül az volt, hogy a CLAI megalakult. A mérleg pozitív oldalával szemben azonban negatív vonásokról is kell szólnunk.

A tanácskozás egyik hiányossága az Egyházak Világtanácsával kapcsolatos állásfoglalásban jutott kifejezésre. Az ökumenikus kapcsolatok bizottságának jelentése ugyan beszél az egyetemes ökumenikus mozgalomról és az egység keresésének szükségességéről. Azonban a múlt tévedéseire hivatkozva kétségeket táplál és gyanakvását fejezi ki az Ökumené mai erőfeszítéseivel szemben.

Az Egyházak Világtanácsa multjának ilyen általánosító megítélése sem nem tárgyilagos, sem nem elég mély. Inkább némely latinamerikai teológusra, mint Genfre jellemző. A kapcsolat őszinte keresése nélkül a CLAI csak egy regionális csoportosulás maradna a közösség és egység ereje nélkül. Lehetséges, hogy ebben az állásfoglalásban a túlzó jobboldali egyházi szervezetekre való tekintet is szerepet játszott. De szükséges -s kívánjuk- hogy a CLAI megtegye az üdvös és szükséges közeledés határozott lépéseit Genf felé.

Az ujonnan alakult szervezet határozatainak másik hiányossága, hogy nem foglalkozott érdemben a világ egyik legidőszerűbb és legégetőbb kérdésével: a béke veszélyeztetettségével. Bizonyára szándékosság nélkül. Középamerikában idegen fegyverek csapnak össze, Dél-Amerikában elkezdődött a fegyverkezés, de mindenestre a fegyvercsörgetés. Az egyházak és egyházi világszervezetek felelőssége az, hogy földi életünk fennmaradás'ért is sikra szálljanak az igazi és kölcsönös leszerelés mellett, s mindenfajta imperializmus ellen. Az egyházak elsődleges szolgálata kétségkívül az Isten és ember viszonyának szolgálata. De a társadalmi igazságosság követelése erőtlen marad a világ békéjének kölcsönös és közös szolgálata nélkül. Mert nemes hevület tölthette el a CLAI nyilatkozat szerkesztőit a szabadság és társadalmi igazságosság követelésében. De az egész világ békéjének veszélyeztetettsége legalább olyan súlyos kérdés, mint egy elmaradt szubkontinens minden együttérzésünket kiváltó szociális igazságtalanságai és legnemesebb hívő és nem hívő fiainak szenvedése.

3.

A képhez hozzátartozik még a környezet, a hely várásának, a "couleur local-"nak érzékeltetése.

Lima, Peru fővárosa a Déli sark felől áramló hideg, száraz Humboldt áramlat hatókörében fekszik. Ezért a Föld legkevesebb esőáldásban részesülő tája, másrészt a legködösebb tengerpartok egyike. A zord tengerparti porlékony sziklákön nincs növényzet, az összkép sivár. Csak távolabb, az Andok láncai közt van viruló természet, ahol egykor az inkák harcias törzse a többi törzset leigázva mesés kincsekben bővelkedő államot alkotott, s amelyet a kalandor Pizarro kerített hatalmába, rabolt ki, és zuzott szét. A csodálatos gazdagságból ma már csak a Cusco-i és Machu Picchu-i

romok maradtak meg, s a tájegység kedves állatai: a láma és az alpaca. A gazdag főváros mellett az ország szegény, az étkezés nem egyszer spártaian egyszerű. A hegyekben itt is összeverődnek a terrorista csoportok, és felrobbantják egy-egy város erőművét, vagy elrabolják egy gyárvezető három gyermekét az iskola kapujában, horribilis váltságdíj reményében. A pénz, a "sol" /Nap/ értéke pár fillér, s az államadóságot maholnap milliárdok helyett billiókban számolják. Az indió lakosság hallgatag, szolgálatkész, s nem egyszer a nélkülözés határán él. Mosolyt alig látni az arcokon.

De ha időnként néhány órára áttör a napfény a ködön, és fényben usznak a vakolatlan házak, száradó pálmák és hangtalan lámák, az élet mégis elviselhetőbbnek látszik. A templomokban mindig vannak fiatalok, akik kedvvel éneklnek és kísérik gitáron a különleges ritmusu délamerikai énekeket.

Ez a kedv a Huampani gyűlésterembe is behatolt, s a konferencia utolsó napján hallelujázva, egymás kezét fogva és táncolva örült 300 résztvevő annak, hogy létrejött az egyesülés, s 10 napot együtt tölthettek imádságban, lüktető ritmusu éneklésben, éles vitatkozásban és baráti beszélgetésben a latinamerikai protestáns egyházak Tanácsának megalakulásán és reményekre jogosító első munkatervének megvitatásán.

Lima-Huampani
1982. november

DOMJÁN JÁNOS

Latin-
Amerikai
városkép
1982.



TANULMÁNYI SEGÉLYEZÉS

A következő levelet kaptuk:

"A caracasi magyar protestáns egyház Lorántffy Zsuzsanna Nőegylete miután értesült arról, hogy a Burg Kastl-i magyar gimnázium 38 magyar származású tanulójának tanítási és eltartási költségeit nem tudja fedezni, legutóbbi gyűlésén elhatározta, hogy az Őszi Vásár jövedelméből egy rászoruló magyar protestáns fiú vagy leánytanuló egész évi tanítási és ellátási költségeit 10.000.- Bolívar összegben magára vállalja.

A Lorántffy Zsuzsanna Nőegylet már fennállása óta, 30 éve végzi rászoruló betegek öregek és segélyezésre érdemes fiatalok megsegítését. A Burg Kastl-i iskola neveői munkáját sem első esetben támogatja. Évek folyamán már több ösztöndíjjal tette lehetővé, hogy emigrációba kényszerült magyar fiatalok a képességeiknek megfelelő kiképzést nyerjenek.

A Nőegyletnek változatlan célja, hogy munkájának anyagi eredményeivel ott szolgáljon a szórványban élő magyarság rászoruló tagjainak megsegítésére, ahol erre a legnagyobb szükség van.

VLADÁR ISTVÁNNÉ
elnöknő"

Miután a Magyar Ház gyűjtésének eredményeként ugyanerre a célra szintén összegyűlt kerekén 10.000.- Bs, melyet a választmány 1.000.- B-s megajánlással indított meg, így a venezuelai magyarság két rászoruló magyar fiatal tanulását tett lehetővé. A Szent István és Szent Erzsébet cserkészcsapatok tagjai egy fél-évi tanulás költségeit vállalták.

Az eredmény a venezuelai magyarság felelősségének és áldozatvállalásának mindennél beszédesebb bizonyítéka.

A «KÖZÖS EGYHÁZ» HIREI

JUBILEUMI HANGOK

Az október 31-i jubileumi istentiszteletet követően fogadás volt, melyen mind az öt tagedyház világi elnökei-gondnokai köszöntést mondtak. A felszólalásokból közöljük a német gyülekezet világi elnökének szavait, aki többek között a következőket mondotta:

"A közös Egyház "Feltámadás" neve elsősorban természetesen Jézus Krisztusra, a Megfeszítettre és Feltámadottra utal. De bizonyos mértékben utalást láthatunk benne arra, hogy a második világháború után néhány buzgó hívő munkájának eredményeképpen újra feltámadt itt az evangéliumi lutheránus egyház, amely bár több nemzet és nyelv hívő közösségét egyesítette, a közös szolgálatban egy fedél alatt egyesíteni tudta az eltéréseket és különbségeket.

A többi gyülekezetnek azzal a reménységgel adom át a német gyülekezet köszöntését, hogy a jövőben minden gyülekezet összhangban tud és fog együttműködni a közös célért mint a Közös Egyház alkotó tagja."

ROMANS. R. REINFELDS lett lelkész távozása.

A lett gyülekezet lelkésze hét évvel ezelőtt lépett szolgálatba a caracasi gyülekezetben, de szórványként a valenciai lett hívők gondozását is elvállalta és végezte.

A hét év leteltével most visszatér előző szolgálati helyére, New-Zealand-ba. A gyülekezet december 18-án vett tőle bucsut és értékes ajándékokkal is kifejezte háláját.

A "Feltámadás" Közös Egyház részéről Domján János lelkészelnök mondott bucsuszavakat. Elmondotta, hogy a magyar és lett gyülekezet között testvéri jóviszony állt fenn, és a távozó lelkész személyében a magyar gyülekezet tagjai és lelkésze jóbarátot találtak, s feleségének segítőkészsége és vonzó egyénisége csak erősítette a jó kapcsolatot. A magyar gyülekezet is ajándékkal kedveskedett a távozó lelkész házaspárnak.

H I R E I N K

A GYÜLEKEZET MINDEN TAGJÁNAK, KEDVES OLVASÓINKNAK
ÁLDOTT KARÁCSONYI ÜNNEPEKET, BOLDOG UJESZTENDŐT KIVÁN

Dr. VLADÁR PÁL
gondnok

Dr. DOMJÁN JÁNOS
lelkész

ISTENTISZTELETEK RENDJE:

DEC. 25. KARÁCSONY: 9.ó. /urvacsoraosztással/

DEC. 26. VASARNAP: 9.ó.

Dec. 31. ÓÉV ESTE: 7. ó.

JAN. 2. VASARNAP: 9.ó. /urvacsoraosztással/

KODÁLY EST.

Kolóniánk ifjusága a jövő év februárjában Kodály emlékestet rendez. Az est előkészítésére a Magyar Ház novemberi, programegyeztető értekezletén Bartha Rudolf titkár Domján Jánost kérte fel. Lelkésznk a megbizást örömmel vállalta.

FELHIVAS.

Kérjük olvasóinkat, közöljék a szerkesztőséggel, ha tudnak arról, hogy FORTNER SZEKRÉNYESI KÁROLY MIKLÓS magyar emigráns életben van-e, és mi a címe, vagy hol tartózkodik.

AZ "ÜZENET" POSTÁJÁBÓL.

Dr Harcsár Ferencné, Genersich Ilona írja Ottavából: "Kérem továbbra is a lapot, mert nagyon érdekel a gyülekezet sorsa, amelynek első szervezésében megboldogult férjem is aktivan részt vett, s szerény otthonunkban volt istentisztelet. Ez még az első lelkész érkezése előtt volt, s felolvasott prédikációkat hallgattunk. 1952-ben már áttelepültünk Kérem mindnyájukra Isten áldását."

/A közölt adatokról a jubileumi számban megjelent "Emlékeimből" cikk is tudósít a 7. oldalon. Szerk./

ADOMÁNY. J.M. Otero Rodriguez képviselő 500.- Bs-t küldött a lap céljaira. A beszédes formában kifejezett rokonszenvet köszönettel nyugtázzuk.

/A gyülekezet több tagja kérte az első advent vasár-
napi igehirdetés kinyomtatását. Rövidítve közöljük./

A HOLNAP IGÉRETE

Malakiás 3,23-24. Én pedig elküldöm hozzátok
Illés prófétát, mielőtt eljön az Urnak nagy
és félelmetes napja. Az atyák szivét a gyer-
mekekhez téríti, a gyermekek szivét az atyák-
hoz, különben pusztulással sujtom a földet,
amikor eljövök.

Malakiás az utolsó ószövetségi próféta. Könyve rövid,
alig négy fejezet. A prófétaai kijelentéseket ígéret feje-
zi be, adventi ígéret. Olyan ígéret, mely családi keretek
közt az egyén, a közösség, a Föld holnapját mutatja meg.
Van-e jobb adventi ige, amikor az a legizgalmasabb kérdés,
mi lesz velünk, mit hoz a holnap -tudja-e valaki, mi lesz
a holnapnak, az életnek az útja.

1.

Milyen a mai világ, milyen a mai ember, amelyikhez
szól az ígéret? Merünk-e szembe nézni a kérdéssel?

Ha komolyan vesszük, és elmélyedünk a válasz keresé-
sében, óvakodjunk a tetszetős szólamoktól, az általánosí-
tástól, ettől az állandó kisértéstől. Nem mondhatjuk, hogy
ez a világ nagyon jó világ, amilyen még sohasem volt. Nem
mondhatjuk, ez a világ romlott, bűnös, kétségbeejtő és
reménytelen világ. A felszínén és látszaton túl keres-
nünk kell a lényeges, a legmélyebb vonásokat.

Mi jellemzi alapvetően a mai életet? Az egyoldalúság.
A tudományágak lélegzetelállító gyorsasággal fejlődnek.
A ma embere már évmilliók távolában fedez fel új égitest
rendszereket. Az anyag vizsgálatában eljutott az atomok
megszámálhatatlan alkotórészeig. A saját teste vizsgá-
latában eljutott a sejteken túl a kromoszómáig, a génekig.
De a csaknem végső titkaiig megismert emberben valahogy
elvész az "ember", a lélek. Legfeljebb a "funkcionális" lé-
lektanig jutnak el. De nem jutnak el az ember igazi lé-
nyéig. A láthatatlan emberig. A Lélekidig. Az Isten gyerme-
kéig. Egyoldalú a világról, az emberről alkotott kép.

Egyoldalú az emberről, mint társadalmi lényről alko-
tott kép is, amikor azt mondják, az ember a környezetnek
a terméke. Olyan lesz az ember, amilyen a környezete. Az
igaz, hogy az embert megronthatja a környezet. De hány-

szor az ember fellázad a méltatlan környezet ellen, a sors mostoha-sága ellen, és legyőzheti azokat. Inkább fordítca igaz: az ember olyanná teheti a környezetét, a világát, amilyen ő maga. A romlott ember romlottá teszi a környezetét, amint az állat a természete miatt óllá teszi a márványpalotát is. A lélekben nemes ember nemessé teheti a környezetét is. A baj az, hogy az emberi méltóság tudata kivészóban van a civilizált körülmények közt élő emberből - a modern emberben mindjobban megjelenik a gát-lástalan - állat.

Félelmetes az egyoldalúság, ha az emberiség társadal-mát nézzük. A mai társadalom meghasonlott. A próféta sza-va szerint a nemzedékek élete eltávolodott egymástól. Nem lehet nagyobb gondolkozásbeli, izlésbeli, erkölcsi és jellembeli eltávolodást elképzelni, mint ami a mai tizen-éves fiatal és 60 éves ember közt fennáll. Valami megfog-hatatlan, de azonnal érezhető feszültség van közöttük. Nem tudnak és nem is akarnak tudni egymásról. Ez az eltá-volodás nem természetes. Nem magyarázható a nemzedékek közt mindig fennálló különbséggel. Ez az egyoldalú, cson-kává lett társadalmi lét. Elfogadhatatlan és mégis kény-szerű lét.

2.

Hogyan lett egyoldaluvá az emberi élet? Hogyan távo-lodott el egymástól az apák és fiak élete?

A fiatalok szívét az a tévhit fordítja el, hogy ők többet tudnak a világról, mint apáik. Többet tanultak a természet, a társadalom élettörvényeiről, ha nem is min-dig a legjobban. Többet kereshetnek, mint a kenyere ja-vát elfogyasztott nem szakmunkás. Előbb vannak erőben, teljesítményben. De egyoldalúak és éretlenek emberségük-ben. Elfordultak apáiktól. Emberi kapcsolataikat csak egymás közt élik meg, s mivel kevés az élettapasztala-tuk, hiányosan, a tapasztalatlanság elvakultságával élik meg. Csak egyféle választ tartanak jónak, amit a maguk fiatal életében eddig láttak. Ha vezér lesz valaki köz-tük, az nem érettségével, hanem agesszivitásával, dema-gógiájával válik ki közülük. De nem ad jobb választ az élet kérdéseire. Nem lesz követendő példává.

Mi ennek az egyoldalúságnak a veszélye? Az, hogy nem ismerik fel az életnek azt az alapigazságát, amely szerint az életük megoldása csak az egységes társada-lomban, a különböző koru nemzedékek és a különböző ko-ru egyének őszinte közösségében található meg. Nem ta-

lálják meg a saját életük megoldását, ha az idősebbekben csak a saját érvényesülésük akadályát látják. Ha csak megbírálni, elítélni, lenézni tudják őket. Nem veszik észre, hogy saját életüket szegényítették meg, jóvátehetetlenül, az egyoldalúsággal. Lehet-e ember az ember, ha másokra nincs tekintettel? Ha csak azt akarja, hogy az ő akarata érvényesüljön? Lehet-e csak fiatal szemmel berendezni az életet, a társadalmat? Emberré érlelhet-e az élet e nélkül? Nem! Széthullhat belül egy család, egy társadalom, ha a fiatal teljesen függetleníteni akarja a maga életét az idősebbekétől. Ha menekül hazulról, az idősektől és nem akar az otthon, a társadalom közösségében, fejelemében, feszültségében és megbékélésében élni!

Az idősebbeknek éppen ilyen nagy kérdése, hogy nem fordulnak-e el egyoldaluan a fiataloktól. Tudják-e elfogadni a másik, a fiatal életét. Nem feltétlenül annak minden felfogását. De a létezését. Másfajta emberségét. Nem erőszakolhatja rá a maga életformáját és életmódját a másikra, a fiatalra. Nem alakulhat ki közösség úgy van egy uralkodó, aki terrorral kormányoz, és vannak alattvalók. Hanem úgy, hogy kölcsönös megértés, megbecsülés él a másik iránt parancs és vak engedelmesség helyett.

Ha szétesik a család, a társadalom egysége, szétesik a nemzetek, földrészek egysége és közössége is. Szétszakadtak a részek, szembekerült egymással ember és ember. Széteső világban, válságban és csődben vagyunk, s fenyeget a pusztulás csapása. Legjobb, legnemesebb törekvésünk mögött ott van a szétesettség és értelmetlenség fenyegetése.

3.

Ezért időszerű és sürgető a próféta adventi ígérete: Isten az apák szivét a fiakhoz fordítja, és a fiakét az apákhoz.

Mit akar mondani, egyebek közt az ige? Azt, hogy az ember és a világ jövőjének utja az ujar megtalált közösség. Az összetett egység. Nem az egyik hatalmának dala a másik felett. Az apák szívének oda kell fordulni a fiakhoz. Az apák szíve hányszor elzárkózik a fiak hibái és bűnei előtt, s megkeményedik az atyai tekintély követelésében. Milyen egetverő kitagadásokról olvashatunk a polgári társadalom regényeiben: inkább megtagadták és elvesztették fiaikat, de merev, kemény, makacs maradt az apák szíve. Nos, a szívnek kell odafordulni a fiakhoz. A fiatalokhoz. Nem csak a kéznek. Nem csak a

elmének. Hanem a szívnek. Az érzésvilágunk. Az embernek.

A fiak szive is oda kell, hogy forduljon az apákhoz. Mi a mai fiatalok egyik nagy hiányossága? Az, hogy sivár az érzésviláguk. Meleg emberi érzésekben szegény ifjakat nevel az iskola. Okosak. Erősek. Van bennük nyers, erős ösztön. Szenvedély. De az érzelmi életük szegény. Gyűlölni tudnak. Szeretni nemes emberi érzésekkel alig. Elfogadják, megkövetelik az otthon gondoskodását, de meghálálni nem tudják. Nem egyszer pénzen mérik le a hazaszeretetet. Ahol jobb a dolga, ott a hazája. Persze az új haza sem nyer vele semmit. Csak magát tudja szeretni, mást inkább gyűlöl.

4.

Ha így van sokszor, megépül-e az aranyhid az apák és fiak között? Igaz lesz-e a próféta szava? Igaz. Csak éppen nem "aranyhid" épül, hanem az élet hidja. A jövő hidja. Hogyan? Ugy, hogy eljön az Isten követe. A próféta még homályosan látott. Ő a mult dicsőséges alakjáról mondta, hogy eljön újra Illés, és vele új korszak kezdődik.

Mi már tudjuk, hogy Istennek igazi követe az, aki Betlehemben született, emberré lett. Az, akiről jövendöltek a próféták, és Keresztelő János azt mondta róla: Én vízzel kereszttel titeket megtérésre, de aki utánam jő, Szentlélekkel és tüzzel keresztel majd titeket. Szórolapát van a kezében és a búzát különválasztja a pelyvától. Vagyis kezében van az ítélet.

Malakiás mást mondott róla, és ez is igaz. Ez teljessé teszi a jövendölést. Azt mondja, hogy Benne találkozik az apák és a fiak szive.

Miért? Mert Krisztusnak van hatalma -és egyedül neki van hatalma hozzá- hogy a kőszivek érző, élő emebri szivvé változzanak. Van gazdagsága ahhoz, hogy a sivárrá lett fiatal sziveket megtöltse a legnagyobb, legyőzhetetlen érzéssel: a szeretettel. Azzal a szeretettel, amely teremtő és újjáteremtő erő. Azért képes csodát tenni, mert az Isten szeretetéből származik. A szeretet, ha megérdemli a nevet, a többi emberi érzéseknek foglalata és teljessége. Ez az egyetlen, amely képes csodát tenni, és a csoda megmarad, s megújítja az életet. Nem ítéletet hoz, hanem holnapot. Nem pusztulást, hanem megújulást. Életet. Erőt. Reményt. Kegyelmet.

Mikor tör fel ez az érzés a karsztossá lett emberi szivben? Akkor, ha meglátjuk és elfogadjuk a karácsonykor megjelenő isteni szeretetet. Amen.

CONGREGACION HUNGARA Apartado 68.360.

CARACAS 1062 - A

Venezuela

Rev.

George PÓSFAY

The Lutheran World Federation

Research and Planning Desk

P.O. Box No.66

1211 GENEVA 20 SWITZERLAND

IMPRESOS

REVISTA CULTURAL

ISTENTISZTELETEK RENDJE:

CARACAS: minden vasárnap d.e. 9.ó.

urvacSORAOSZTÁS a hónap első vasárnapján

VALENCIA: A HÓNAP MÁSODIK VASÁRNAPJÁN D!U!

urvacSORAOSZTÁSSAL

Szerkesztő Bizottság: Dr. Domján János

Éva de Matute .

Dr. Vladár Pál

Lelkészi hivatal és templom: Prolongación
4a Ave. con la 3a Transvers.de Altamira, Quinta
"La Reforma" Urb. Castellana Caracas 1062-A

Telefon: 33-73-52

/Impreso por: Acción Ecumenica, Caracas/